

סמל אלה נחום

6356273

בן דליה ומשה

נולד ב- כ"ח ניסן תשל"ט 25.4.1979

התגייס לצה"ל ב- 23.7.1997

שרת בפלחיי"ק

נפל ב- כ"ז חשוון תשנ"ט 16.11.1998

בהתפוצצות מטען צד בדרום לבנון.

בן דליה ומשה. נולד ביום כ"ח בניסן תשל"ט 25.4.1979 בירושלים. אחיהם הבכור של דגנית, נועם ונעמה. נחום גדל והתחנך לאור ערכי אהבת הארץ ומורשתה שהנחילו לו הוריו: אביו, בן למשפחה קבלנים ידועה, שתרמה רבות לבניית הארץ ואמו-בת למשפחה חקלאית ממושב זכריה, העוסקת בעבודות האדמה ובטיפוח גידוליה. נחום ספג מהוריו את ההכרה בחשיבות המשפחה כערך עליון כמו גם את ערכי אהבת האדם והעזרה לזולת. ראשית ילדותו עברה עליו במצפה רמון שבנגב, לשם הגיע בעקבות עבודתו של אביו במפעל השיש המשפחתי. נחום החל את לימודיו היסודיים בבית הספר הממלכתי 'מצפה רמון' ונהנה מההורו המדברי שזימן לו חוויות וסיוע לרוב. בהיותו בכיתה ג' נמנה עם משלחת תלמידים שהעבירה את דגל 'הקרן הקיימת' למשמורת במצפה רמון לירושלים. בדרך מקרה נמסר הדגל לבית הספר 'לודיא' בירושלים, שם עבר ללמוד לאחר כחודש ושם גם סיים את כיתה ו'. נחום בלט כילד פעיל וחברותי אשר מיקד אליו תשומת לב רבה. היה חבר בתנועת הצופים והתמסר בנחישות למעילות שבבט 'מדועין'.

נחום המשיך את לימודיו בחטיבת הביניים ובתיכון 'דנמרק' בירושלים וסיים במגמת תכנון באמצעות מערכת מחשב. הוא בלט בקהילת בית הספר בהיותו אהוב, נערץ וכריזמטי ובעל כושר מנהיגות ורחמנות. כבר בפגישת ההיכרות שנערכה עם מרכזת השכבה הצהיר: "אני רוצה שידעו שכשאני אומר משהו – אני אומר רק את האמת, אני מבקש שיאמינו לי ותמיד!" אחד ממוריו מעיד על תכונותיו: "ההשפעה שלו היתה דרך החברות והדוגמא האישית; החבר'ה בכיתה ידעו שנחום איתם בכל עת. הם ידעו שניתן לסמוך עליו. אופיו החזק וחוסנו הגופני הקנו בסיס איתן לתמיכה. כך, מתוך עמדה זו, הוא השפיע על חבריו לכיתה".

נחום יפה התואר ובעל החיוך הכובש היווה שם נרדף לשמחה ולאהבה והיטיב למצות את הנאות החיים. הוא עמד במרכז הפעילות החברתית בבית הספר ותרם ליצירת אווירה נעימה ומצב רוח טוב בהיותו אחראי על השמעת מוסיקה לריקודים בהפסקות. כחובב ספורט עסק בהחלקה על גלגליות ובהחלקה על הקרח והתאמן בחדר כושר. את אהבת הארץ, שירש מהוריו, ביטא הלכה למעשה בהשתתפותו בטיולי טבע רגליים, בטיולי ג'יפים ובמסעות רכיבה על סוסים. נחום הקפיד להנחיל את ערכיו גם לאחרים והיה זה אך טבעי שהפך למדריך של צעיר. הוא ליווה טיולים רבים של בית הספר בשכבות הגיל השונות וגם בטיולים אלה קנה לו מעריצים ומעריצות חדשות. במסגרת תוכנית המחויבות האישית החל ללמוד צילום והשתתף בעריכת סרט על בית ספרו. בסוף כיתה י"ב, בזכות קסמו האישי, נבחר להנחות את טקס הסיום של שכבתו, מחזור כ"ז תשנ"ז, ועשה זאת בחן רב. אישיותו הרבגונית באה לידי ביטוי בדבריו של מנהל בית הספר, אשר הגדירו כפרדוקס: "תלמיד אחראי, בוגר בנפשו, בעל שיקול דעת של בוגר. ומאידך, תלמיד תוסס, שובב, המעורב במעשי קונדס". נחום שאף לשרת בגולני והסביר זאת ברצונו "ליטול חלק באחריות שמוטלת על הצבא". בסוף חודש יולי 1997 גויס לצה"ל, כשהוא חדור מוטיבציה ומלא מרץ. שאיפתו נתמללה והוא שובץ לפלוגת הקשר של חטיבת גולני. לאחר שעבר מסלול אימונים מפרך הוכשר כלוחם ונשלח לקורס חובשים. את עיקר שירותו עשה בלבנון כשהוא ממלא תפקידים מבצעיים. כמו באזרחות כך גם בצבא הילך קסם על סובביו ושימש כמודל לחיקוי בקרב חבריו לנשק. את כל המוטל עליו ביצע באחריות ובשלמות ונוכחותו בפלוגה הורגשה היטב. מיומנותו המקצועית כחובש והדוגמא האישית שהפגין נסכו בחבריו תחושת ביטחון ומפקדיו הועידו אותו לקורס קצינים ולהכשרתו לתפקיד פיקודי בחטיבה. לימים, הסביר מפקד היחידה את הנימוקים לכך: "נחום שאף לתרום ולהתנדב בכל דרכו בחטיבת גולני בכלל ובפלוגת הקשר במפרט...אנו, מפקדי הפלוגה, האמנו שיוכל לפקד על מסגרת צבאית כפי שחונך לעשות ולהוביל לכל מקום שיצטרך, מכיוון שהיה דוגמא ומופת בכל אשר עשה". במהלך שירותו נתבקש נחום על ידי מפקדיו להצטרף כחובש לצוות ותיק מצוות ולשמש כחלק מכוח שביצע משימות מבצעיות במרחב הבוסני. נחום נענה לבקשה באומרו: "אם זה מה שצריך לעשות זה מה שאני אעשה". מיד עם הגיעו לצוות יצר קשרים חמים וידידותיים עם החברים החדשים ובהמשך, עם הצטרפות צוותו לצוות הוותיק של הפלח"ק, היה נחום הגורם המלכד והמחבר בין החיילים החדשים לוותיקים. נחום ראה בצוות הפלח"ק לא רק יחידה צבאית אשר עוברת מסלול מסוים יחדיו אלא משפחה בעלת גורל משותף. הוא פעל למען הגיבוש החברתי בארגון מפגשים, טיולים ובילויים משותפים מחוץ למסגרת הצבאית. לקראת יציאת היחידה לתעסוקה מבצעית בלבנון יזם ארוחת צהריים משותפים מחוץ למסגרת הצבאית. לקראת יציאת היחידה לתעסוקה מבצעית ביותר שחוו במשך שירותם הצבאי המשותף. תקופה ארוכה התכוננו נחום וחבריו לקראת השירות במרחב הקדמי 'ריחן' אך ימים ספורים טרם עלייתם ללבנון שונתה משימת היחידה ומיקומה החדש נקבע במרחב 'תל קבעה', שנחשב למרחב 'פחות קרבי'. שינוי המשימה יצר אכזבה מסוימת בקרב חברי הצוות אולם רצה הגורל ועוד בטרם מלאו שבעה ימים לשהות היחידה במרחב, בעת שיצאו לבצע משימת תיאום ובדיקת כלים, עלה הכוח על מטען צד אשר הופעל בשלט רחוק והתפוצץ.

ביום כ"ז בחשוון תשנ"ט 16.11.1998, נפל נחום בקרב בלבנון והוא בן תשע עשרה. עימו נפלו סמל רז פרומוביץ' וסמל יוסף בן מוחה. עוד ארבעה חיילים נפצעו. נחום הובא למנוחות עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח.

"יהי זכרו ברוך".

באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה", עשרות אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ארבע מאות חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם הייתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה", לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש. רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, אין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים", אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוזה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם זיכרונות אתה"קטב" הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה, ואין ספור חוויות. על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים מריצת לילה מסע, ממטווח, מעשרות אימונים, אימון "יבש" ו"רטוב", אימון פרט, ואימון חטיבה. אימונים כהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה. ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר. אימון כנגב, בגליל או ברמה אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים, או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "עוזי", "סטן", "צ'כי", "אפ-אן" ו"גליל", עם מג"ד, ומק"כ "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה". להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירת "עורב", בפלוגת הקשר, בפלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, שג או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום " כמו חייל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה" במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת כומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים.

להיות בגולני זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושגרה".

נחום אלה

ביום שמש בחיר ואקראי, בו אין שום סימן לאסון חקרב ובא. ביום שיגרתי כחרגלנו בשעות צהריים, אמא דליה בבית, אבא משה בעבודה, דגנית האחות ביום חיילות והיכרות בצה"ל מטעם בית הספר, אח נועם: בבית הספר, אחות נעמה: בבית הודעה: נחום בנכם נפל.....

נחום שירת בצבא שנה וארבעה חודשים, בחטיבת גולני, בתפקיד לוחם. נשלח עם יחידתו בתפקיד מבצעי להגנה על גבול ארצנו הצפוני עם לבנון. בשעת בוקר ביציאת כוח לוחם ממוצב בו היו ממוקמים, פיצוץ: עז ורב עוצמה, מטען שהוטח ע"י אויבנו התפוצץ ופגע בכל בכוח. 3 חיילים רז, יוסי, ונחום הרוגים. וארבעה חיילים פצועים.

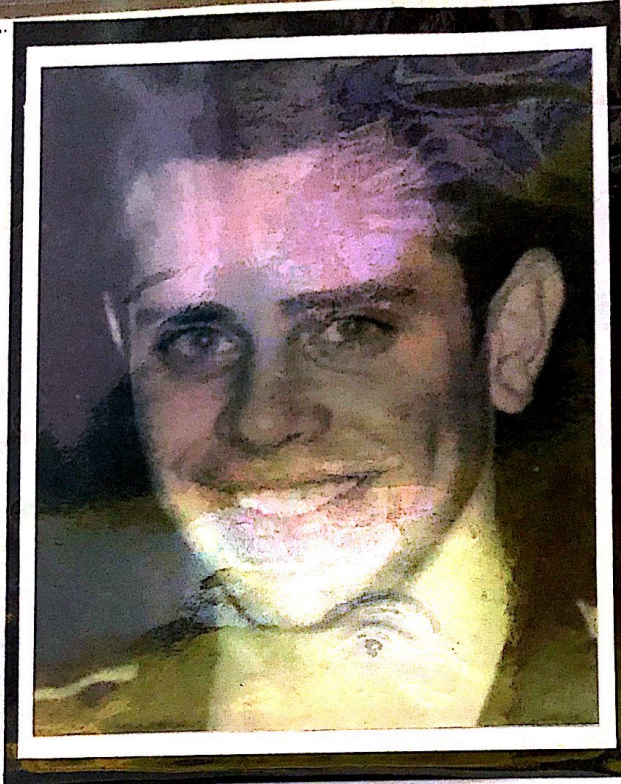
ההודעה הקשה נמסרת ע"י חיילים וקצינים נציגי הצבא, הודעה שנאמרת בלחש בנכם: סמל נחום אלה נפל בלבנון.

נחום נולד ב- 25 באפריל 1979, בין בכור לדליה ומשה ושלושת אחיו. מילדותו לבגרות לאורך השנים התבלט נחום במראהו הטא, אישיותו חקורנית אושר ושמחת חיים, בכושר מנהיגות, חריצות, נמרצות, וחברות, יצירתיות קלילה ומהירה והשגיות, מנומס בעל קסם אישי מיוחד.

בתכונות אלה התבלט נחום ואף נטל עליו כל תפקיד באחריות וביצוע בצורה אחראית ומושלמת. חברים וחברות משפחה, מורים ומפקדים שהקיפו את נחום ידעו להעריך נכון את החמימות, האהבה, הישר הכנות, ושפע הרגישות לסובבים אותו. צחוקו המשוחרר חימם את הלב.

עד: בטרם גיוסו לצבא ידע להבין מתוך אחריות ובגרות בחשיבות שבגיוס לצה"ל ובערכים רבים ובמוטיבציה האדירה בחר להתנדב לשרת בחטיבת "גולני" בה רצה לשרת ולמצות את יכולתו.

במסלול דרכו בצבא קיבל הכשרות וקורסים כלוחם וחובש. עבר תקופת אימונים ותפקידים מבצעיים בלבנון. נוכחותו ויכולתו של נחום ביחידה זו התבלטה בפישורים מדהימים וביכולת רבה. הדרך של נחום הייתה בהתחבבות על חבריו ומפקדיו. בכושר מנהיגותו שימש דוגמה אישית, ובה נתן למפקדיו וחבריו לנשק בטחון שאפשר לסמוך עליו בכל תפקיד.

נחום נתבקש ונבחר ע"י מפקדיו למלא תפקיד מבצעי כחובש ביחידה אחרת בלבנון
לתקופה קצובה של כחודשיים תוך פרידה מחבריו ומיחידתו, בקשה זו נענתה
באמירה חזקה -

"אם זה מה שצריך לעשות זה מה שאני אעשה".

נחום הצטרף, וחברים מספרים שהצטרפותו לכווץ התממשה תוך קלילות, ומתוך
התחבבות מהירה מאישיותו הקורנת ונהפך לחיות חבר כבר מהרגעים הראשונים
בצוות. יעודו של נחום להמשך דרכו בצבא נקבע ע"י מפקדיו להשלח לקורס קצינים
ולחיות מפקד בחטיבה!!!

אנו שומעים סיפורים בדיעבד על העבודה הקשה והנטל הכבד, תוך סיכונים ועבודה
רבה אשר בהם עמד ועשה, ואת זאת לא ידענו.

מאז האסון הכבד נוכחים אנו בחברות וחקשרים הרבים אשר היו לבנינו נחום, תוך
הערכה והאהבה אשר יצרה בביתנו ובחדר ערימות של רישומים, מחברים וחברות,
דודים ובני דודים, אשר בהם ניסיונות רבים לספר ולדבר אל נחום ועל נחום.

רישומים רבים אלו מחממים את חלב אף אינם ממלאים את הסרוק לנו.

אנחנו אוהבים אותך.

ז' חיילי גולני

נהרגו ממטען

חבלה בלבנון

ארבעה נפצעו ■ 7 חיילים יצאו
למיטוחי"ר ממוצב תל קבעה,
200 מטרים מגדר המערכת
ליד מנרה, ואנשי החיזבאללה
הפעילו את המטען ■ קצין בכיר:
"ניתן היה למנוע את האירוע;
השטח נמצא תחת חצביות" ■
פיקוד צפון מקיים תחקיר ■ אבי
אשכנזי ויואב לימור, עמ' 42

שבעה חיילי גולני יצאו אתמול ממוצב תל-קבעה בלבנון למטווח • בדרך המתין להם מטען רבי-עוצמה שהסתירו מחבלי חיזבאללה • כל חיילי הכוח נפגעו: 3 נהרגו, 4 נפצעו • עמודים 5-2

שלושת החיילים שנצו בראש הכוח, ספגו פגיעה אנושה. כר חת גזולים של צה"ל הגיע למקום הפיצוץ, הנמצא כ-300 מטר מערבית לגדר המערכת, ומסוקי תקיפה גוננו על פעולות החילוץ. הפצועים הועברו לאיוור גדר המערכת, שם קיבלו טיפול רפואי ראשוני. חרף ניסיונות החייאה ממושכים בשטח, נק בע מתו של סמל נחום אלה. בשעות הערב נפטרו מפציעות יד סיי בן-משה מחיפה ורז פרומוביץ מגן-יבנה (על ההיגיון - עמ' 4).

שאר הפצועים - אביעד פסל (19) מראשון-לציון, תומר גר אשה (19) מרחובות, יוני בן-יוסף (19) מירושלים ודודן ממן (19) מירושלים - הועברו להמשך טיפול בבתי-החולים "זיו" בצפת ו"רמב"ם בחיפה.

בצה"ל ניהלו אתמול תחקירים בניסיון להבין, כיצד הצליח החיזבאללה לבצע פיגוע מה קטלני, בליכך קרוב לגבול, במרחק מטרים ספורים ממוצב צה"ל ומעמדות תצפית של חיילי צה"ל. הפיצוץ אתמול אירע באיוור שבו נמצעו בעבר פיגועים נגד כוחות צה"ל ורד"ל, והחשד הוא שהחיזבאללה נהנה משיתוף פעולה של תושבי רצועת הביטחון. והערכה היא, כי המטען והי פעל בשלט רחוק על-ידי אדם שעמד באחד הכפרים באיוור, ולי אחר הפעלתו נמלט מהמקום.

הערכה נוספת בצה"ל היא, שהמטען הונח בסמוך למוצב בלילה שבין יום ראשון לשני, בחסות חשיכה מחלפת וערפל סמיך ששרר באיוור.

תאיל ארז גרשטיין, מפקד יחידת הקישור ללבנון, אמר אתמול: "מדובר באירוע קשה מאוד מבחינתנו. אנחנו ננסה להקד את מה שקרה בשטח, וננסה להבין איך הצליחו המוצלים להגיע ולהציל את המטען".

בתגובה אודח טריף מוסרית כי ראש המשלה, בנימין נתניהו, ותניחוס אמש לפיגוע ואמר: "זה היה פיגוע טריג ואנחנו חיים טריג של חיילינו. אנו ממשיכים לפעול כדי להציל את צה"ל מלבנון בנאמסר הגנה על גבול הצפון. זו מטרה שלא נסטה. נעשה הכל להצאת צה"ל מלבנון".

ההלם. חבריהם של הפצועים, במקום בו הם טופלו (צילום: אבירם שפירא)

המטען: הופעל בשלט רחוק
והתפוצץ בעוצמה בשעה
שכוח חיילי גולני יצא ברגל
ממוצב תל-קבעה בדרום-
לבנון • המיקום: 30 מטר
מהמוצב, 300 מטר מגדר
המערכת • החוצאה: כל
חיילי הכוח נפגעו - שלושה
נהרגו וארבעה פצועים •
החקירה: בצה"ל בודקים
כיצד הצליחו המחבלים
לבצע פיגוע קטלני מטרים
ספורים מעמדות תצפית של
חיילי צה"ל • זחניה: נעשה
הכל להוצאת צה"ל מלבנון

המטען חיכה

הלוויית נחום אלה ז"ל

היית מלה נרדפת לשמחת חיים.

לפני שיצאו להלווייה כתבו בני המשפחה מכתב ליקרים. "סימלת את אביב חיינו", כתבו לו, "חייכן, בריא ומוצלח, יפה תואר ומיוחד"

מכולם, הענקת לכולם אהבה גדולה. אי אפשר לדבר עליך בזמן עבר. היית מלה נרדפת לשמחת חיים, לארבה, לחיוך מתוק. בשיחות הטלפון מלבנון תמיד נתת חריטה של ביטחון. "אל תדאגו, הכל בסדר", שמענו מה צד השני. מאמא ביקשת שתתפור לך גול גדול של גול-ני, שבו תרקום את שמות כל היילי הצוות שלך. התג' אית בגולני שלך. אך עכשיו נותרו רק מעט היילים מה צוות. והרגל גדול מאוד והשמות חסרים. הלוואי שמלי אבי שמייים ישמרו עליך כמו שאתה שמרת עלינו."

בהמשך הוקרא קטע מכתב שכתבו אתמול במוקד בני המשפחה לנחום לפני שיצאו להלווייתו. "קמנו לברך קר של שמש", כתבו בני המשפחה, "לתקופת חורף שלא רוצה לבוא, כמו שאנו לא רוצים להאמין שאתה כבר לא תבוא. סימלת את אביב חיינו חייכן, בריא ומוצלח, יפה תואר ומיוחד. עמוק עמוק בלב חששנו. אבל החיוך היפה שלך, המוטיבציה וההתמדה תמיד השכיחו מאיתנו את הדאגה. עדיין לא נמצאה התרופה שתחזיר אלינו פרחים נפלאים כמך, סאלוהים קוץ לעצמו. עצוב לנו

אלפי בני משפחה, חברים לנשק, קרובים וידידים ליוו אתמול את כול נחום אלה ז"ל (19) למנוחות, בבית העלמין בהר הרצל בירושלים.

מפקדו של המנוח ספר: "נחום, אנחנו - משפחה, חברים ולוחמים - עומדים סביב קברך, מסריבים להאמין כי הגיעה העת להיפרד ממך. אתה, שתמיד הובלת את הצוות, ראשון בכל משימה, ניצב מולנו שוב ראשון, אבל הפעם דומם ושקט מתמיד.

נחום, מיר עם הצטרפתך לצוות לאחר קורס חובי שים, בלסת כביסר המנהיגות הטבעי שלך, ברצון ובר כולת לעזור לחברייך, ובעיקר ביכולת המבצעית שלך כחובש. בשיחה שקיים איתך מפעל הפלוגה קבעתם כי בהמשך דרכך תצא לקורס קצינים, ואחר כך תחזור לפי קר על צוות בפלוגה. לצערנו, מישאלה זו אינה בתי ביצוע יותר. אך אנחנו נמשיך את דרכך ונתגבר דורות נוספים של לוחמים ללכת בדרכך הצנועה, האמיצה וה שקטה. שלום לך, הייל של גולני."

רגנית, אחותו הקטנה של נחום, אמרה: "נחומי היקר

לראות את מודעות האבל ולהבין שאי אפשר היה להציל אותך. אנחנו מקווים שאתה נמצא שם למעלה, עם סבא נחום וסבא יהודה, וביחד תשמרו עלינו משם. חברנו של נחום פרצה בכבי מר האמריקה. רק רציתו להגיד שאתה הבדאום הכי נפלא והכי מקסים שהכרתי. השנה שעברנו ביחד היתה הכי מיוחדת בחיים שלי. גם ראש עיריית ירושלים, אהוד אולמרט, ליווה את נחום אלה בדרכו האחרונה. נחום לא הגיע במקרה לגולני, ספר אולמרט, נחום לא הגיע במקרה ללבנון. אף אחד לא כפה זאת עליו. לבן משפחת אלה אין דרך אחרת. הוא צריך להיות בקו הראש שו, כי כל המשפחה הזאת היא תמיד בקו הראשון של בניין, של מסירות, של אהבה והגנה על הארץ הזו. לכן הוא הגיע ללבנון, ושם, בערוד ממלא את משימתו יחד עם חבריו, הוא נפל.

נחום אלה ז"ל

שום מלה של נחמה לא תוכל להקיח אותך את עוצמת הכאב על אובדנו של הנער הצעיר והיפה הזה. שום דבר שני אמר לא יפסיק את הגעגועים, שאין להם גבול. אולי סיפה של נחמה יש בעבודה שנחום היה היכן שרצה להיות. שנחום הלך למקום שבו הוא חשב שהוא מגשים את עצמו, את ערכיו, את החינוך שאתם הטמעתם בו, את אהבת הארץ שבערה בליבו.

■ עדנה אדטו

ביקש מאמו לתפוך דגל עם שמות חבריו לפלוגה

"בכל שיחת טלפון הוא הרגיע ואמר, אל תדאגו יהיה בסדר", אמרה אחותו של סמל נחום אלה ז"ל מירושלים

מודעות: בלאש 50

לפני חצי שנה עבר סמל נחום אלה ז"ל סראומה קשה. אחד מחבריו נפגע קשה בתקרית בלבנון. "הוא היה חובש ועל כן רץ אליו וניסה לעזור לו, אבל ללא הועיל", סיפר חברו צחי חיון. "לקח לו הרבה זמן להתגבר על זה". שלטון התאבדו והוצאות וחברו הטוב של נחום, רודון ממן המשרת אף הוא כותב בס, רץ אליו וניסה להציל את חייו למרות שהוא עצמו נפגע קשה. גם במקרה זה הועדה לא הצליחה ונחום נהרג.

נחום אלה למד בבית הספר דנמרק בירושלים. אחד כך התגייס, לבקשתו, לגולני. חבריו מספרים כי היו לו שני חלומות, גולני ואופנוע, "אבל את החלום השני הוא כבר לא הצליח להגשים".

"בשנה וחצי האחרונים, מאז שהתגייס, אביו לא ישן בלילות", סיפר אחד מקרובי המשפחה, ואחותו רגנית הוסיפה: "בכל שיחת טלפון הוא הרגיע ואמר, אל תדאגו הכל יהיה בסדר. הוא מאוד אהב את משפחת גולני ואת השירות, תמיד חיך חיוך מתוק עם גומות חן. הוא היה מלה נרדפת לשמחת חיים. נחום כל כך אהב את הפלוגה שביקש מאמא שתתפור לו דגל ובו שמות של כל חבריו לפלוגה. עכשיו חלק מאלה שרשומים שם כבר לא בין החיים".

נחום בלט בתרומתו ככומר המנהיגות וברצון הרב לעזור לתכרים, מכפר מפקדה. כשיחה האחרונה איתו, סיכם המ"פ כי נחום ייצא לקדם קצינים וכשיחזור יפקד על צוות בפלוגה.

גדעון שמרלינג

3.3.99
 ספרות
 (ספרות) (ספרות) (ספרות)
 9.5.99

אני נורא מודע לך ונודה שחזרתי אלי.
 אנשי פנים, ואני נכרתי את פנים שמה נכרתי
 אנשי פנים שם התחבטתי וכל כך שחזרתי שחזרתי
 אנשי פנים שחזרתי שחזרתי שחזרתי שחזרתי
 אנשי פנים שחזרתי שחזרתי שחזרתי שחזרתי
 אנשי פנים שחזרתי שחזרתי שחזרתי שחזרתי
 אנשי פנים שחזרתי שחזרתי שחזרתי שחזרתי
 אנשי פנים שחזרתי שחזרתי שחזרתי שחזרתי

אנשי פנים שחזרתי שחזרתי שחזרתי שחזרתי

אנשי פנים שחזרתי שחזרתי שחזרתי שחזרתי

כתוב

והיום אני לא יכול לחשוב אלא בזה.
גם צדקן או מלך שאתה לא מוצא יותר.
אני מכיר אותך תמיד טוב ונעים ^{היה} ~~היה~~ חברים אן שצדק אכנה לאחרי.
~~היה~~ מלך טוב מכיר אותך בזה האופן: האמת דבר וחמש פה, ההיטות
ביתך, ההיטות טובה לך, ההיטות בצוית ולצדדי ההיטות שאת.
אני צריך שהרופא ~~הוא~~ אחת המצב שאתה עתה, מאותה הכסף לא יוצא.
מה ~~אחרי~~ ^{אני} הצלחת להשיג או אפילו כמו שצריך, אפילו מרצון אפילו
אם הדבר יגיע מה שקול.

אתה לא יוצא כמה ימים יסדר לי דבר הידיעות שלך. אל המדענים, הישירים בנדרות
ובחוק שלך שהיה יתר מכל חוק טעם מכיר. חוק מביא חוק ואברה, חוק לא דא
איתנים וחוק ~~היה~~ היה אן הפעם.
אחלה אני לא אשכח אתם היורש שפסטי יונתן ועד אנשיה היומיומית
שאל, תמיד יהיה אן מקום שמיני באידי והפכרונ.

אברה יונתן מאז ומתמיד אלא חדר ואח יקר.

דודיו אמן

אחי אני כותב לך עם כאב גדול על הנשמה. אני יודע שאיפה שלא תהיה אתה שומע אותי. אתה זוכר, ההכרות הראשונה שלנו היתה ששלחו אותנו לשטח מאה, עלינו אני ואתה לשמירה של 4 שעות. למעלה התחברנו היכרתי אותך לעומק. הכרתי בן-אדם אוהב, מעניק, דואג, שכל הזמן מתקשר לשאול מה שלום אמא אבא חברה חברים תמיד שמרת על כולם. אתה יודע נחומי אני יושב ונזכר בקטעים שהיו לנו ביחד ואני מאושר.

מאושר שהיה לי הכבוד להכיר בן-אדם כמוך. כל כך טוב, כל כך אוהב, היה לך החיוך עם העיניים שפשוט המיסו כל אחד כל בחור כל בחורה. היית כל כך מקצועי, כל כך מומחה בתחום שלך. תפקיד החובש כל כך התאים לך כי אתה בן-אדם שכל כך דואג ואוהב לעזור. אתה יודע שעלית ללבנון בפעם הראשונה הייתי גאה בך, ידעתי שאתה האדם המתאים מכולנו לעלות עכשיו. לפני הקו השני היו לך חששות, אבל עלית. בשבלנו, שבשביל הצוות שהיה כל כך חשוב לך. נחומי אני מקווה ששם למעלה איפה שלא תהיה אתה יודע כמה היית חשוב לי וכמה אהבתי אותך, צר לי כל כך שהחברות העמוקה ביננו נקטעה בטרם עת, לא הרבה אנשים יודעים כמה עברנו ביחד, וכמה עמוק הינו כולנו ביחד.

כל המצבים ברגעים הקשים והטוב, וכמה זה חיבר אותנו, ואיך אתה מכיר אדם כל כך טוב במעט זמן, אחי תנוח על משכבך בכל מקום שתהיה ותמיד תזכור שאני אוהב אותך ומעריך אותך ולא אשכח אותך לעולם ותמיד תהיה בלבי.

היה שלום אחי היקר תמיד תהיה בתוכי

יניב

ה' יצחק אברהם וישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל.
אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל.
אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל.

אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל.
אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל.

אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל.

אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל.

אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל.

אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל. אלהי ישראל.

נחום נולד בירושלים באפריל 1979, בן בכור לדליה וששה אלה, אח לדגנית נועם ונעמה.

את לימודיו החל בבית הספר היסודי בטצפה רמון, ועם סעבר המשפחה לירושלים המשיך ללמוד בבית ספר "לוריא". את לימודי חטיבת הביניים והתיכון המשיך בבית הספר "דגנר" ונשנה בין כוגרי מחזור כ"ז.

נחום התגייס לצבא ביולי 1997 ושירת בחטיבת "גולני".

התכונות שבהן בלטה אישיותו של נחום הן: יושר וכנות, שמחת חיים, טראה נאה, כושר מנהיגות, חריצות, נמרצות והישגיות רבה.

נחום נטל על עצמו תפקידים רבים ומילא אותם באחריות ובשלמות.

עוד בטרם גוסו לצבא ידע להכין מתוך אחריות ובגרות בחשיבות שבגיוס לצהל. כצבא שוכן לפלוגת הקשר של חטיבת גולני. במסלול דרכו בצבא קיבל הכשרות וקורסים כחובש ולוחם, עבר תקופת אימונים וביצע תפקידים מבצעיים בלבנון.

נוכחותו של נחום בפלוגה בלטה ביכולת ובכשורים רבים, ביניהם כושר מנהיגות, מיומנות מקצועית כחובש ודוגמא אישית כלוחם וחבר דואג. בתכונות אלה נסך בקרב מפקדיו ותכריו לשק בטחון, שאפשר לסטון עליו בכל תפקיד ויועד לצאת לקורס קצינים עם סיום השירות בלבנון ולשמש כמפקד בחטיבה.

נחום נתבקש ע"י מפקדיו להצטרף כחובש מבצעי לצוות ותיק טענו שביצע משימה במוצב הכופר בלבנון ובמשימות נוספות. בקשה למילוי תפקיד זה ע"י נחום נענתה באמרה "אם זה מה שצריך לעשות זה מה שאני מעשה". נחום הצטרף לתעסוקה במוצב וחברים מספרים שהתחברותו לכה במוצב הייתה מהירה. מיד עם הגיעו לצוות נוצרו קשרים חמים וידידותיים עם יתר החברים לצוות בזכות אישיותו החביבה והחברותית. בהמשך עם הצטרפות הצוות החדש לצוות הותיק של הפלח"ק, היה נחום הגורם המלכד והמחברי בין החיילים החדשים והחיילים הותיקים. לקראת האיטון המכין לפעילות המבצעית הבאה של הפלח"ק של גולני.

בצוות הפלח"ק דאה נחום לא רק יחידה צבאית אשר עוברת מסלול מסויים יחיד, אלא משפחה בעלת גורל משותף. השתדל ופעל לנבוש חברתי תוך יצירת מפגשים מחוץ למסגרת הצבאית (טיולים ובילויים משותפים). לקראת יציאת היחידה לתעסוקה מבצעית בלבנון יזם נחום מפגש נבוש בירושלים והמין את כל חבריו לפלח"ק לארוחת צהרים משותפת, ארוחה שהפכה לאירוע נבוש שכל חבריו זוכרים כמפגש הנעים והמרגש ביותר שהיה להם במשך שרותם הצבאי המשותף.

במשך כל תקופת ההכנה לעליה ללבנון, הוכנה היחידה לשרות במוצב "ריחן" ורק ימים ספורים טרם העליה שונתה משימת היחידה משרות במוצב "ריחן" הקדמי לשרות במוצב "תל קבעה".

שינוי המשימה יצר בקרב היחידה אכזבה מסויימת מאחר והמוצב "תל קבעה" נחשב למוצב עורפ ושרות בו "קרבי" פחות משרות במוצב "ריחן".

ואולם עוד בטרם מילאה היחידה שבוע ימים במוצב עת יצאו לבצע משימת תאום ובדיקת כלים, עלה הכח על מטען צד אשר הופעל מרחוק.

בהתפוצצות המטען נהרג נחום ביחד עם חבריו הקרובים יוסי בן מוחה ורן פרושביץ ויתר חבריו למשימה נפצעו....

לחברים שנפלו !
רצינו לבטא את ריגשותינו, רצינו להעלות על הנייר את המחשבות שלנו, וזה קשה, קשה נורא אבל זה דבר שהרגשנו שאנו מוכרחים לעשות.

האמת, היא שזמן ההיכרות ביננו לא היה רב, ועל זה במבט לאחור אנחנו חשים כאילו פיספסנו משהו גדול. ואת זה אנחנו אומרים על סמך ההיכרות היותר ארוכה שלנו עם נחום ז"ל.

את נחום ז"ל יצא לנו להכיר עוד כשהיינו בקו (אביב '98, "בופור").

את היום שבו נחום עלה אלינו לבופור אנחנו זוכרים, כאילו זה קרה אתמול. את התכונה הראשונה שלמדנו מנחום הייתה הסקרנות והמקצועיות של חייל שרוצה ללמוד להבין ולדעת איך הדברים מתנהלים במיוחד כשזה נוגע ללבנון ושיגרת היום שם.

מנחום ז"ל יש לנו מספר חוויות לא קטן אך הדף לא יוכל להכיל את כולם. זוכרים את נחום בתור אדם חייכן שמח, חייל טוב וחובש. חובש שכל כך היה מסור ומקצועי בעבודתו שזה היה מדהים.

את יוסי ז"ל ואת רז ז"ל יצא לנו להכיר מאוחר יותר, וזה כשירדנו מהקו התחילו את האימון שלנו בדלווה. זאת הייתה גם ההיכרות הראשונה שלנו עם הצוות של נוב' 7 בכלל. אחרי כמים ימים של היכרות הבנו עד כמה הצוות הזה מורכב מאנשים שונים ומיוחדים כל אחד בדרכו שלו ובמיוחד כשמדובר ברז ז"ל נחום ז"ל ויוסי ז"ל.

לרז ז"ל היו כמה תכונות עיקריות שמילאו אותו והפכו אותו למיוחד ובולט בין כולם. הוא היה בחור ישיר, כנה וחד בצורה מדהימה. אנחנו מאמינים שהשם האמצעי שלו היה שמח. השמחה שלו ותפיסת החיים המיוחדת שהכל טוב תמיד נבעה מהאהבה שלו לטבע, למוזיקה הזאת שהוא אהב לשמוע ובכלל לאושר שהוא הקרין הוא היה שמש שזורחת 24 שעות ואף פעם לא נמוגה אפילו לא היה - הוא עדיין זורח אצלנו עמוק בתוך הלב.

את יוסי ז"ל אנחנו זוכרים כבן-אדם מורכב מאוד, מצד אחד הוא היה הגנגסטר של הצוות מהקריות, מצד שני הוא היה הבחור המצחיק והשטוטניק הזה שמוצא צחוק אפילו ברגע הכי עצוב ומשבזי שיכול להיות. הדיבור שלו, התגובות, ההתנהגות היתה שונה משל כולם, מיוחדת. הוא היה הגבר שחוזר הביתה מהצבא לעבוד ולהחזיק את המשפחה על רגליה. זה היה הדבר החשוב לו ביותר. ואת העיניים הכחולות האלה שלו אף פעם לא נשכח יחד איתם גם אישיותו המופלאה.

מאיתנו בזכרון ואהבה

אלכס רולונסקי
יורם ירמין.

נחמדי

למנוח אנו, נחמדי

זה כמו נדבך המנוח

שפיתו דם ולא מלך

זה כמו אבן אחר שמוך

ולחשך אבן אבן וליחל

זה כמו צעק במוך היום סביב

העובשית בשרית איה

זה כמו למנוח אנוך חנוך

ולחשך אבן אבן

זה כמו אבן אבן אבן

ולחשך חשך חשך

זה למנוח כמו בורחיה

שפיתו על אבן אבן

זה למנוח יום עם נחמדי

ולחשך אבן אבן

זה למנוח אבן אבן

ולחשך אבן אבן

זה למנוח אבן אבן

ולחשך אבן אבן

זה למנוח אבן אבן

ולחשך אבן אבן

זה למנוח אבן אבן

ולחשך אבן אבן

זה למנוח אבן אבן

ולחשך אבן אבן

נחמדי

זה למנוח אבן אבן

ולחשך אבן אבן

זה למנוח אבן אבן

ולחשך אבן אבן

עצב משתלט
הכאב עמוק עד מאוד,
מפשיט את העור
מחדיר בתוכנו קור.

עצב מתפשט
דמעה מוחה ב עיני
הכאב מול הפער
שבין הפרידה -
לשיכחה.
אתם נעלמתם -
נלקחתם מכאן,
מן הדנו,
מהעולם.

לא חשבנו אחרת -
נדענו שזהו גוהל -
אנשים כמותכם -
תמיד תחסרו כאן.
אך הם כאלה -
וכאלה הם ישארו.
אך טובים מהחיים -
מאלה שידעו.

כל תחושה
כל תקווה
כל חלום
או הזייה,
הכל בעצם זה חלק ממכם -
שהותבתם בנו,
את נשמתכם הטחורה -
שמותם בנו.

את הכוח להמשיך -
לקחנו ממכם.
כשהיינו חלשים -
נזכרנו בכם.

העצב בעיניים -
אומר הכל,
ללא מילים -
אותך אזכור.

גם אותך תכר -
גם אתה -
שלא ממש ידעת.

גם אתה -
אשר מנדנו נלקחת

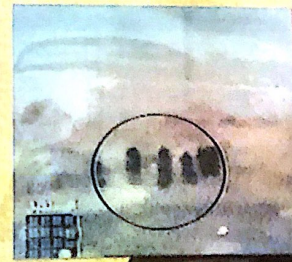
אתה -
איש יקר -
אשר את טעם התנים לא
הספקת לטעום.

אתם -
אשר בליבנו
בגשמתנו
לעד -
פשוט תמיד -

גינאור -
מיקה

הכל
הכל
הכל

3 לוחמים נהרגו 30 מטר מהמוצב

סימני־שאלה קשים

מוצב חלוקה מצוי בשלש מאות מטרים, בקו אדום, ממוצב
האחר. הוא מורכב משני מחבלים נפרדים. באחד, ממוצב
הדוד של צה"ל, ובשני מוצב של צה"ל. לכאורה, זהו מוצב קטן
אבל המבנה שלו לא צריכה להיות שונה במהות מאבטח של
כל מוצב אחר בלבנו, ועליה לכלול אתמלים כמו הצפייה והשגחה
אלקטרונית.
והוא, אגב, במוצב זה, המוצב קרוב כל כך לקו הלבנו
לאור יום, ממוצב מטרן המופעל אלקטרונית כמסמן לעמדת
הש"ב הורג שלוש חילי צה"ל ומוצב ארבעה אחרים. המטען
המופעל מיד לאחר שקבוצת החיילים יצאת את שער המוצב
בדרכה לביצוע משימה, כמה עשרות
מטרים משם.
כלומר, המחבל, או המחבלים,
עקבו אחר קבוצת החיילים והמטען
את המטען, ויש להניח שהם הכירו
את שדות המוצב וייתכן שהם גם
המטען יום או יומיים בשטח עד
שהבחינו במטרה הריאה מבחינתם.
במקרה האחרון שזכרנו, ייתכן כי
היה זה הערפל שהסתיר את מניית
המטען מול העיניים. אם כן,
היכן חיו למחות מעל פתח העליון
תאורותיו אוויר ייתכן שמחבלים
יצליחו להתגנב ממש אל פתחו של

מוצב חלוקה מצוי בשלש מאות מטרים, בקו אדום, ממוצב
האחר. הוא מורכב משני מחבלים נפרדים. באחד, ממוצב
הדוד של צה"ל, ובשני מוצב של צה"ל. לכאורה, זהו מוצב קטן
אבל המבנה שלו לא צריכה להיות שונה במהות מאבטח של
כל מוצב אחר בלבנו, ועליה לכלול אתמלים כמו הצפייה והשגחה
אלקטרונית.
והוא, אגב, במוצב זה, המוצב קרוב כל כך לקו הלבנו
לאור יום, ממוצב מטרן המופעל אלקטרונית כמסמן לעמדת
הש"ב הורג שלוש חילי צה"ל ומוצב ארבעה אחרים. המטען
המופעל מיד לאחר שקבוצת החיילים יצאת את שער המוצב
בדרכה לביצוע משימה, כמה עשרות
מטרים משם.
כלומר, המחבל, או המחבלים,
עקבו אחר קבוצת החיילים והמטען
את המטען, ויש להניח שהם הכירו
את שדות המוצב וייתכן שהם גם
המטען יום או יומיים בשטח עד
שהבחינו במטרה הריאה מבחינתם.
במקרה האחרון שזכרנו, ייתכן כי
היה זה הערפל שהסתיר את מניית
המטען מול העיניים. אם כן,
היכן חיו למחות מעל פתח העליון
תאורותיו אוויר ייתכן שמחבלים
יצליחו להתגנב ממש אל פתחו של

- מדוע לא פעל מערך האבטח של המוצב?
- כיצד הצליחו המחבלים להתגנב כה קרוב למוצב?
- איך ומדוע הצליחו המחבלים להימלט בלא געג?
- האם לקחי העבר יושמו כראוי בקרב הכוחות בשטח?

"החיזבאללה עבר מלוחמת גרילה לפעולות איבה מתוחכמות"

מנהיג האירגון, השייח' נסראללה, אומר בגלוי כמעט בכל נאום שהוא נושא בחדר שים האחרונים, שלכידת חיילים ישראלים היא מטרת נפשו. מאז שחזרו עשרות מאבקים לים במסגרת העיסוק שבה הוחזרו לישראל שרידי גופתו של לחם השייטת איתמר אר' ליה דל, הוא נתן ללחץ של משפחות אנשי החיזבאללה שעודם יושבים בבתי הכלא של ישראל וצד'ל. נסראללה אומר בגלוי שהוא מחפש קלפי מיקוח אנושיים. העובדה שאנשי שיו הגיעו למרחק 30 מטרים ממוצב צה"ל הסמוך לגבול ישראל לבנון צריכה לשמש לנו אות אזהרה מהבנה.

מלבד זאת, צריך להכיר בעובדה שהח"י ובאללה מכרסם בהדרגה ביתרונות שהמיגון ואמצעי הלחימה החדשים מעניקים לצה"ל בסיוע איראני פעיל, הכנים החיזבאללה לשימוש בטעני נפץ חדשים, שהלקם מסוגים לים לתדור את המיגון החדש. האירגון גם למד לשלב אמצעי ושיטות הסעה והסחה מתקדמים במבצעים ההולכים ונעשים מר רכבים וקשים לפיענוח. כמונו הם מפעילים יחידות מתמחות במבצעי איכות מודכנים, ואם צה"ל לא ימצא במהירות פתרונות חדשים, עלול יחס השחיקה להשתנות לרעתנו בעוד תקופה לא ארוכה.

את הפתרונות האלה לא תמצא ועדת חקירה כזו או אחרת. לעיתים קרובות מדי מקימים במערכת הביטחון ועדות חקירה כדי לשכר את הזעם הציבורי ולאפשר למג' היגות הבטחונית להראות טוב. אבל למפקד השטח זו מעמסה מיותרת, המפריעה להם להתרכז בעיקר, ובמקום לנהל תחקיר מבצעי מעמיק, הם נועצים בעורכי דין. שר הביטחון הנוכחי יודע זאת היטב מניסיונו, לכן, אם אין חשד למחז'ל או תקלה חריגה, צריך להימנע ככל האפשר מאמצעי זה.

שלושת לוחמי גולני נהרגו השבוע בלבנון, מפני שמג' נון המדיעין של החיזבאללה הצליח לאתר נקודה רבה במ' עור ההדל בלבנון, ומפני שהמנגנון המבצעי של האירגון מצא שיטה, עיתוי ותנאי מזג אוויר, שאיפשרו לשניים או שלושה לוחמים להתקרב למוצב צה"ל בתליקעה בלי שהחיישנים האלקטרוניים והמצפות יבחינו בהם.

העובדה הזו, עד כמה שהיא מצערת, אינה צריכה להפתיע. כבר מזמן הוכח שהחיזבאללה מספר ללא הרף את אמצעי הלחימה וד' מדיעין שלו, מתאים את עצמו לאמצעים החדשים שצה"ל מפעיל, ובעיקר לומר לנצל את החולשות ואת המגבלות הכובלות את יד צה"ל. לכן, כל עוד מתנהלת לחימה בלב' נון, יהיו לחיזבאללה מדי פעם הצלחות וג' צה"ל יהיו נפגעים, גם אם לא יהיה דופי בפ' עולתו. שום ועדת חקירה לא תשנה את האר' מה הבסיסית הזו, אפילו אם תמצא מודלים ותקלות בעבודת הכוח שישב במוצב או בהד' ראות שניתנו לו.

עם זאת, אסור שמפקדי צה"ל ישלימו עם המצב. דווקא בתקופה הנוכחית, שבה מס' תמנת נטיה של החיזבאללה לונח את שר' טות לחמת הגרילה הקלאסית, ואנשיו מת' מקדים יותר ויותר במבצעי איכות נקודתיים - צריך צה"ל לעשות מאמץ מחודש להע' מיד מולם שיטות פעולה, ואולי אמצעים חדשים. אחרת מספר האבידות לכוחותינו כתוצאה ממסענים יגדל, והחיזבאללה עלול לממש את רצונו לקחת בשבי חיילים שלנו.

מספר נפגעי צה"ל בלבנון היה השנה הנמוך ביותר בחמש שנים, בזכות אמצעי מיגון ולחימה, יחידות מתמחות ומדיעין • אבל חיזבאללה סוגר פערים • הצלחת הפעולה נגד חיילי גולני השבוע היא דוגמה לכך • ועדת חקירה היא לא התשובה

מאת יואב לימור ואבי אשכנזי

"היתה כאן פאשלה גדולה. לא ייתכן שהמחבלים יצליחו להט" מין מסע 30 מטר ממרחב של צה"ל, בשטח שנמצא כל הזמן תחת תצפיתם, כך אמר אתמול לימקורבי קצין בכיר בסיקור הצפון. הקצין הבכיר, המעורה היטב בפרטי האירוע בו נהרגו אתמול שלושת חיילי גולני, אמר כי על-פי כל הסימנים בשטח ניתן היה למנוע את האירוע הקשה. "המטען התפוצץ קרוב מאוד למוצב, בשטח פתוח לגמרי הנמצא כל הזמן תחת תצפית ומעקבים באמצעים שונים", הבחיר הקצין. "לא מדובר כאן במקום מוסתר או בשטח בעייתי, אלא בנקודה אופטימלית מבחינתנו שבה, לכאורה, הסבירות היתה אפסית שניפגע". בצה"ל הביעו זעזוע מן האירוע ומבוכה רבה, וזה משום שהחיובאללה הצליח לבצע פיגוע מתחת לאפס של חיילים במוצב השוכן ממש על גדר הגבול עם ישראל.

"ניצלו את הערפל"

קשינים בצה"ל ציינו, כי מדובר בפעולה איכותית של החיובאללה שהצליח להטמין את המטען ממש על גוף המוצב, במקום הנשקף על ידי שתי עמדות שמירה של צה"ל. באירוע מפעיל צה"ל גם שני צוותי קשר אשר היו אמורים לזהות את תנועת המחבלים. תנאי הראות בימים האחרונים היו יחסית טובים, למעט שעה אחת של ערפל שהיתה בלילה שבין ראשון לשני, או על פי הערכה, ניצלו המחבלים את הערפל כדי להחריק את המטען למקום.

נושא התצפיות על האיוור בו הופעל המטען ייבדק בתחקירים בסיקור הצפון. למרות שמוצב חל פקעה נמצא באחריות עוצבת לבי נה, ודי שהתצפיות מופעלות על-ידי עוצבת הנגליל. "אין ספק שרוב רים נפלו כאן בין הכיסאות", אושר קצין בכיר בצה"ל. "מישהו פוּשָׁל, ופבל שהיינו צריכים לשלם מחיר כל-יך יקר כדי לגלות את הפירצה הזו, שנעולה עד תום עליידי החיובאללה".

בסיקור הצפון מעריכים כי המחבלים שהסמינו את מסען החבלה לא הסתייעו כשיתוף-פעולה עם המקומיים באיוור אלא פעלו לבדם. "בגזרה הזאת לחיובאללה יש יכולת מבצעית טובה, ונראה כי היה כאן מחבל עם ביצים שחל עד למוצב והניח את המטען מתחת לאף שלנו", אמר הקצין. הוא העריך כי לחיובאללה לא היה מידע על יציאת הכוח למיסות, וכי אנשי הארגון ציפו ליציאת חיילים ממנו וזו הפעילו את המטען באמצעות שלט רחוק.

בצה"ל ציינו אתמול כי שעה לפני תנועת חיילי הכה, חלף באותו מקום טנק מרכבה של צה"ל, אשר אמור היה לזהות מסען שכוה.

צילום: חיים אורלא

תזכורת למה שהיה כאן קודם. על גבול הלבנון, לאחר שמוז המצופים וההרוגים

סמל נחום אלה ז"ל ושני ההרוגים הנוספים

צ

סמל נחום אלה, ירושלים

"היו לו שני חלומות: גולני ואופנוע"

מאת: הגנן אתמול לביתו של סמל נחום אלה בשכונת הקטמון בירושלים. נחום הוא בנו של משה אלה, קבלן ירושלמי ממוסד, ורליה, חנוספת בדינור.
אלה, בן 19, שנחגג בשיגעון בלבנון, למד בבית ספר דגמק תיכון ועיצב מערכות. אחרי כן הוא התגייס לחטיבת גולני, "היו לו שני חלומות - גולני ואופנוע", כך סיפר אמש חברו צחי חיון.
לא חתה זו הפעם הראשונה שלו בלבנון. רק לפני חצי שנה איבד חבר טוב בעת ששירת כחובש. אלה ניסה לטפל בו ולהציל את חייו, אך ללא הצלחה. "היה לו קשה להתגבר על כך", הוסיף חיון.
הדברים היו מוראגים משירותו בלבנון. "אבא שלו בכל ה"קשה האמת, שנה חצי, לא ישן", סיפר אחד הקרובים, אך רווקא הוא, נחום, רצה מאוד לשירות בלבנון.
נחום הותיר אחריו שלושה אחים קטנים והורים הלווייתו תיערך היום, ב-14:00 בירושלים, בבית הקברות הצבאי בהר המנוחות.
נדעון שמרלינג

סמל יוסף בן מוחה, חיפה

"בכל חופשה מהצבא הוא רץ לעזור להוריו"

יוסף הוא תמיד רצה להיות קצין. תמיד היה פייסר הראשון. אביו אמר לו: "בן, אתה חייב להיות בן מוחה".
לוחם של סמל יוסף בן מוחה.
מאת: מחשבי קצין שמאל שלי חיה ותגודו אמש סביב ביתה של משפחת בן מוחה.
אחיו של יוסי, כפיר, אמר היה להתגייס היום לצה"ל, וגם הוא סיפר, כי התכונן להגיע לגולני וללבנון.
את ההודעה הראשונה קיבל האבא אחרון, לגמרי במקרה. במכולת השכונתית. שני קצינים הגיעו למקום ושאלו אותו אם הוא מכיר את משפחת בן מוחה ואבא השיב: "אני אבא של יוסי".
הקצינים הודיעו אותו לבית הוריו יוסי עם האם, מול לאחד שעות ארוכות החבר, כי הנפאם לא הצליחו להציל את חייו של יוסי.
יוסי עזר לחוריו כלכלית, אמר חוריו לשלוגה. "בכל חופ"ש היה מקדיש את כל זמנו כדי לסייע להורים. הוא עבד ואת כל הכסף היה מביא הביתה". סמל יוסי בן מוחה יובא היום למנוחות בבית הקברות הצבאי בהר המנוחות.
יועץ חללי ואבי אשכנזי

סמל רז פרומוביץ, בן יבנה

"הוא מעולם לא סיפר לנו על הקשיים שלו"

אבל כבר ירד על בית משפחת פרומוביץ, ברוב תורה ועבודה בן יבנה, עם היחידות מותו של בנם, סמל רז פרומוביץ, בן 19, שנחגג בלבנון.
אתמול בבוקר כשקבעו אשתי היתה בלחץ ומשכע בבוקר ניסיתי להשיג בטלפון את רזיק, אמר קלמן פרומוביץ, האב.
"רק בסביבות השעה 08:40 הצלחנו להשיג אותו. שאלתי אותו 'רזיק מה שלומך?', הוא אמר לי כמו תמיד, 'הכל טוב', על הכיפאק. הוא אי פעם לא דיבר על הקשיים שלו.
הרדו, יוסי הורוביץ: "היו לו שברי הליכה, אבל הוא רץ לשירות ליד חבורי והתלונן ששמו אותו בבסיס עורפי מרצה להיות קצין כמו אחותו. אני קראתי לו האמין במסגרת.
"צריכה לקום ועקב השמימה כדי שיסמרו על ה"שלו, לידם בני 19, העקב צריכה להיות - רז רז רז, אבא בכאב אביו של אחד מחבורי הטוב של רז, שהיה בן בית בביתם. רז השאיר אחריו אב, מרים; אב, קלמן; אחות, וקלה - 20 קצינה בגולני שהשתחררה לאחורונה, ואת, עורד בן 13. הלווייתו תיערך היום בשעה 15:45, בבית העלמין הצבאי בן יבנה. ראובן קמלן

אזור פינוי החיילים הפצועים וההרוגים

פינוי חיילים "מלוי"
שומרים השבוע במסע
חיובאללה לייד מוצב
הל קבעה בדרום לבנון
פיתוח רק אחד
הסדר עם סוריה
תצלום: אביהו שפירא

מחנה שרגא

נחום עם חבריו

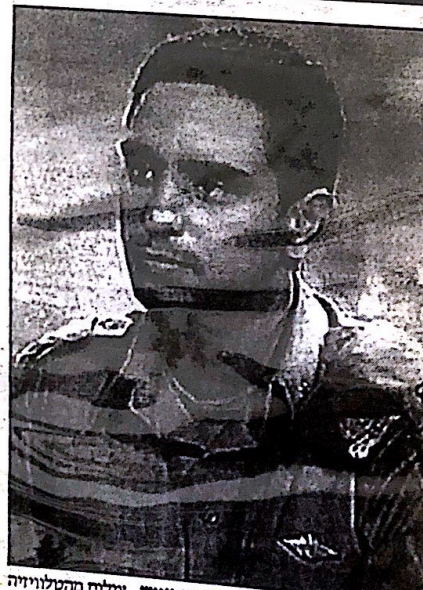
מפקד המחלקה שנכגעה: "למדות הכאב, נחזור ללבנון ונמשיך במשימה"

"זה כמו לאבד את הילדים שלך", אמר
סגן-משנה אבי עייש, שאיבד 3 מחייליו

מאת יואב לימור

"למדות הכאב וההרגשה הקשה, אין מקום לפשרות. אנחנו נמשיך קדימה, נחזור ללבנון ונבצע את המשימה שלנו בצורה הכי טובה שאפשר", כך אומר לימנעריב סגן-משנה אבי עייש, מפקד המחלקה שאיבד שלושה 3 מחייליו בתקרית בדרום לבנון. עייש, בן 21 מנתניה, משמש כמפקד המחלקה מזה חודשים אחדים. לפני שנה וחצי הוא איבד שר שה מבני הצוות שלו בפלוגת הקי שר של גולני, שנהרגו באסון המסוקים. "עם כל הצער על ההבדל, זה הרבה יותר קשה לעכל את זה כשמדובר בחיילים שלך", הוא אומר. "כשאתה מפקד מחלקה, ההרגשה היא כמו לאבד את הילדים שלך, שאתה רואה שהם יאכלו, ישונו ויתאמנו". עייש אומר, כי למרות שסוחף עם חייליו על האפשרות שמישהו

מהם ייפגע במהלך הפעילות בלבנון, וההרגשה במחלקה קשה מאוד. "מדובר בחבר'ה שאיבדו ביום אחד הרבה מאוד, את החברים הכי טובים שלהם. לא סתם אומרים שבי גולני החברים הפכים להיות 'אחי'. זה באמת נכון, וההרגשה היא כמו לאבד בבת-אחת שלושה מהאחים שלך. זה בכלל לא פשוט". אתמול והיום מבקר עייש את משפחות שלושת חייליו שנהרגו בתקרית, ובימים הקרובים הוא ישוב עם המחלקה לפעילות בדרום לבנון, לא לפני שיבקר את חייליו הפצועים, להם הוא שולח איחולי החלמה. "אין אצלנו מקום לפשרות או לכל מיני דיבורים על להישבר", הוא אומר. "אנחנו מקבלים חסידים מיים להתאנל על החברים ולגנות, ואז אוספים את השברים וממשיכים קדימה. יש לנו עבודה, ואנחנו צריכים לעשות אותה על הצד הטוב ביותר".

"אין מקום למשחוח". סגן-משנה אבי עייש צילום מהטלוויזיה

נחום אלה (19)

„הוא כליכך רצה לשרת בגולני ובלבנון“

ידידיו סיפרו אתמול, כי לאחר שאיבד חבר בלבנון, „נחום היה בטראומה, משום שהבין שחיי אדם יכולים להיעלם ברגע – אך לא חשש לעלות ולהילחם שם“

„נחום אמר לי: 'אני רוצה להיות רק בגולני' – כך סיפר אמש חברו של סמל נחום אלה (19), שנהרג ממטען הצד בד-רום לבנון.“

נחום וחברו הטוב מהתיכון, דודון ממן, שירתו יחד באותה פלוגה ובאותו תפ-קיד: חובשים. ממן נפצע אתמול קשה בתקרית, והתאבל על חברו נחום, „שמת לי בידיים“ (ראו עמוד 5).

חברים רבים הגיעו אמש לבית משפחת אלה בירושלים. הם סיפרו כי לאחר שאיבד חבר בלבנון, נחום היה בטר-אומה, משום שהבין שחיי אדם יכולים להיעלם ברגע.“

אבל ידידה קרובה סיפרה כי הוא לא חשש לעלות ללבנון. „הוא כליכך רצה לשרת שם, ואיפה הוא עכשיו“, אמרה. „חייכן עם עיניים גדולות“, תיארה אותו חברה אחרת.

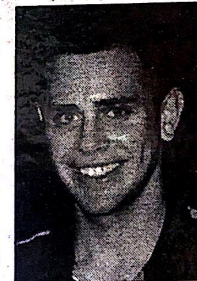
נחום למד בבית הספר „דנמרק“ במגמת תיכנון וייצור מערכות. חבריו מספרים כי חלם להוציא רשיון נהיגה על אופנוע „ולחרוש את הארץ“ לאחר הצבא.

בין קולות הצעיר והכאב בבית משפחת אלה, עלו כבר אמש גם הקולות שקראו „להשיב את החיילים מלבנון“. „שראש הממשלה ושר הביטחון יוציאו אותם“, אמרה אחת האמהות.

„חיילים שהם עלקים עבור הוריהם – מוציאים אותם מלבנון באיונות כליכך קטנים“, אמרה אם אחרת, שבנה שירת יחד עם נחום.

נחום אלה השאיר אחריו זוג הורים ושלושה אחים צעירים. הלווייתו תתקיים היום בשעה 14:00 בחלקה הצבאית בהר הרצל בירושלים.

עדנה אדטו

משרד הפלוגה

מגוריו

לנחום
 חברויות ללא מילים,
 מילים שבלב עם חיוך מבוש
 נחום זוהי מלחמה מתמדת - בעייפות, בפנוק, בחוסר
 היעילות,
 באוזלת היד ובשקר.
 נחום זוהי הפיכת הבלתי אפשרי לאפשרי
 בלמוד צירי דרך, בלמוד ... ראשונה,
 נחום כל היפה שבנו.

אושרי

נחום אלה שלישי מימין

משפחת אלה היקרה!

הורים, אחים, משפחה וחברים, פלוגת הקשר של חטיבת "גולני" אכלה, ומשתתפת בצערכם הגדול מכל נפול בינכם נחום. טילים לא יוכלו לתאר ולנחם.

נחום נפל ביום שני כ"ז בחשוון התשנ"ט, 16 בנובמבר 1998, יחד עם שני חבריו לצוות רז, ויוסי.

בעת תעסוקה מבצעית בלכנון מסטען רב עוצמה אשר הונה ע"י בני-כליעל בסמוך לסוצב בתוך הגיזרה הסרכזית של רצועת הביטחון בו הוצב הצוות. השאיפה לתרום לתת ולהתנדב היא שהניעה אותך, נחום, ככל דרך בחטיבת גולני בכלל ובפלוגה בפרט.

נחום בתפקידו הצבאי היה חובש, וזכורה לי השיחה עם מג"ד הבא"ח ועם מפקד הצוות בטירונות בה לא הפסיקו להחמיא ולשבח אותך ואת תרומתך לצוות מהיום הראשון שהוצבת בו לאחר קורס החובשים. לאחר שעלית עם הצוות לפלוגה הדבר כבר היה ברור לכולם.

בשיחתינו האחרונה נקבע כי תצא לקורס קצינים לאחר שתגבש לעצמך סופית את כיוון ההתפתחות הרצוי לך. אנו, מפקדי הפלוגה האמנו כי תוכל בהמשך לפקד על מסגרת צבאית כפי שחונכת, ולהובילם לכל מקום שתצטרך.

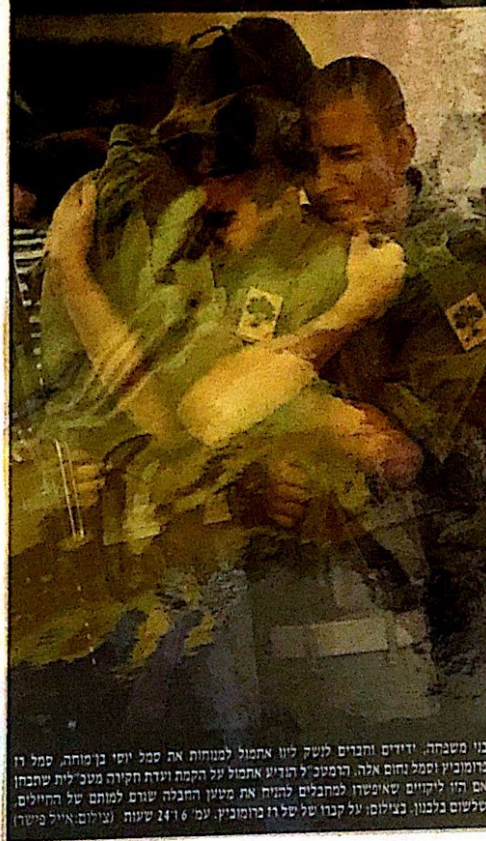
נפילתך נחום, הינה אובדן עצום להוריר, משפחתך והפלוגה ויקח עוד זמן רב אם בכלל עד שנוכל להשלים את הפער שנפער. נחום נמנה עם חיילי צוות אוגוסט/נובמבר 97 והיה דוגמא למופת ככל אשר עשה.

משפחת הפלח"ק של חטיבת גולני תהיה אתכם לכל אורך הדרך ותנסה לגשר על הפער העצום שנפער בתוכם.

נחום, תהיי נשמתך צרורה בצרור החיים. יהי זכרך בדרך לעולם ועד.

איל בנגל , רב סרן
מפקד היחידה

גולני בוכה

בני משפחה, ידידים וחברים מושק ליוו אתמול למנוחות את סמל יוסי בן מנחם, סמל 10
בדומיכוי וסמל נחום אלה. הדמיון לרודניג אתמול על הקמת ועדת הקצרה מסיב לית שתבחן
אם היו לקוים שאפשרו למחבלים להעתיק את מעין החבלה שורם למותם של החיילים.
שלשום בלבנון. בצילום: על קברו של יוסי בן מנחם. עמ' 6 241 שעות (צילום: אייל פישר)

גולני שלנו הוא גולני אפור
גולני שפוחת יום אפור בטרם אור.
גולני שלנו הוא גולני של עץ בודד,
של עוד שנה,
וטבלות-יאוש שאינן מסתיימות,
ו"מחזור אחרון"...
רק איש גולני יבין.